Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 3. Warszawa, dnia 10 lutego 1937 r. **Rok XX.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 38-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 7—8.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 6 — 7.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 20 — 28.

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

24.

OKÓLNIK Nr. 7

z dnia 27 stycznia 1937 r.

o trybie korespondencji z urzędnikami stanu cywilnego.

(AC. 27-r-142-1)

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem w Poznaniu i Toruniu). Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W niektórych okręgach administracyjnych Państwa władze administracji ogólnej, wykonywując funkcje nadzorcze nad rejestracją stanu cywilnego, skierowują częstokroć wydawane w tym zakresie zarządzenia, instrukcje, wyjaśnienia i t. p. korespondencję urzędową nie wprost do prowadzących omawianą rejestrację przełożonych poszczególnych parafii, ale korzystają w tym względzie z drogi okólnej, a mianowicie z pośrednictwa ordynariuszów, kurii biskupich i konsystorzy.

Postępowanie takie nie znajduje uzasadnienia w istniejącym porządku prawnym.

Jak to już niejednokrotnie wyjaśniło ustalone orzecznictwo najwyższych instancyj sądowych i sądowo-administracyjnych (Sąd Najwyższy, Najwyższy Trybunał Administracyjny, Trybunał Kompetencyjny), duchowny prowadzący księgi, mające w rozumieniu obowiązujących przepisów przyznane sobie znaczenie i moc dowodową ksiąg stanu cywilnego, występuje w tym swoim charakterze jako urzędnik stanu cywilnego, a więc sui generis funkcjonariusz administracji państwowej, władzom tej administracji podległy.

Wspomniany w ustępie pierwszym niniejszego zarządzenia tryb korespondencji, wprowadzając do bezpośredniego stosunku władzy administracyjnej z duchownymi, jako urzędnikami stanu cywilnego, czynnik trzeci w osobie zwierzchności duchownej, jest ponadto i z punktu widzenia praktycznego niecelowy, nie tylko bowiem nie upraszcza, ale przeciwnie przewleka urzędowanie, nie przynosząc w wyniku ostatecznym żadnego pożytku ani władzy, ani zwierzchności duchownej, ani wreszcie obywatelowi.

Kierując się przytoczonymi przesłankami, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, aby wszelkie zarządzenia, instrukcje, wyjaśnienia, słowem wszystka korespondencja urzędowa z zakresu rejestracji stanu cywilnego, prowadzona była w drodze bezpośredniej korespondencji powiatowej władzy administracji ogólnej z przełożonymi poszczególnych parafii, jako urzędnikami stanu cywilnego.

Ustalenie niniejszej zasady nie wyklucza oczywiście możności bezpośredniego porozumiewania się władz administracji ogólnej ze zwierzchnością kościelną, ilekroć porozumienie takie ze względu na charakter danej sprawy uzna władza za potrzebne, w szczególności więc w przypadkach, gdy w ramach obowiązujących przepisów miejscowych zwierzchność kościelna ma wytyczone wyraźnie pewne określone zadania, pozostające w związku z rejestracją stanu cywilnego, np. w sprawach małżeńskich, o ile stanowią przedmiot wyłącznej jurysdykcji sądów duchownych, w sprawach przygotowywania przez konsystorze ksiąg stanu cywilnego, przechowywania wtórnych ich egzemplarzy i wydawania z nich wypisów, o ile idzie o obszar mocy obowiązującej „Zbioru Praw" ros. i t. p.

Tolerujące odmienny stan rzeczy zarządzenia, w szczególności pismo b. austriackiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 27.XI. 1859 r. L. 10901, niniejszym uchyla się.

(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

25.

OKÓLNIK Nr. 8

z dnia 27 stycznia 1937 r.

o przestępstwach urzędniczych

(Nr. Pers. 501/17).

Do P. P.:

Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Starostów, Dyrektora Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku w Katowicach, Redaktora Gazety Administracji.

Starostów Krajowych w Poznaniu i Toruniu, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast.

Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że władze, urzędy i instytucje państwowe w wielu wypadkach nie przestrzegają obowiązku wynikającego z art. 242 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r, Nr. 83, poz. 725), t. j. obowiązku zawiadamiania prokuratora o każdym wypadku popełnienia przez podległych funkcjonariuszów państwowych przestępstwa ściganego z urzędu, o którym otrzymały wiadomość. Obowiązek ten ustalają również przepisy służbowe lub dyscyplinarne, a jego niedopełnienie stanowi nie tylko naruszenie obowiązków służbowych, lecz również przestępstwo z art. 286 kodeksu karnego, które osłabiając należytą represję karną, może

się przyczynić do szerzenia przestępstw urzędniczych.

Wobec tego, zarządzam, by władze (urzędy, instytucje) tak podległej mi administracji rządowej jak i samorządowej, dowiedziawszy się o popełnieniu przez funkcjonariusza państwowego lub samorządowego przestępstwa, ściganego z urzędu, w ciągu 24 godzin po wstępnym zbadaniu sprawy zawiadomiały o nim prokuratora, niezależnie od dochodzeń dyscyplinarnych, przy czym ocena istoty wypadku i istniejących dowodów zależy w postępowaniu sądowym wyłącznie od prokuratora, władze zaś mają obowiązek zapewnienia prokuratorom rzeczywistej współpracy przy ściganiu przestępstw urzędniczych. Zwracam przy tym uwagę podległym władzom (urzędom, instytucjom), że niedopełnienie obowiązku z art. 242 k. p. k. stanowi przestępstwo, zagrożone surową karą w art. 286 kodeksu karnego.

Jednocześnie zaznaczam, że czuwanie nad ścisłym przestrzeganiem niniejszego zarządzenia w zakresie samorządu terytorialnego należy przede wszystkim do przełożonych gmin, przewodniczących wydziałów powiatowych i starostów krajowych oraz właściwych władz nadzorczych.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

Otrzymują ponadto:

Biura Personalne Ministerstw:
Komunikacji,
Opieki Społecznej,
Przemysłu i Handlu,
Rolnictwa i Reform Rolnych,
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

26.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Związkowi Młodzieży Ludowej (Warszawa, ul. Lindleya 16) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie tarczy, wyobrażającej dwa skrzyżowane kłosy; na tarczy widnieje emaliowane słońce białe z promieniami tejże barwy na zielonym tle; u góry stylizowany orzeł; u dołu tarczy inicjały koloru czarnego: „Z. M. L.".

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania na zakrętce.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł. 20 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa dn. 27 stycznia 1937 r. Nr. AP. 3-102).

Za MINISTRA
(—) Kawecki
PODSEKRETARZ STANU

27.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych Stowarzyszeniu Młodzieży Żydowskiej imienia Trumpeldora w Polsce (Warszawa, ul. Twarda 24), pozwolenia na ustanowienie i używanie:

I. Odznaki srebrnej w kształcie emaliowanej białej tarczy z dwoma niebieskimi paskami. Na tarczy są widoczne godła trzech dziedzin pracy: sierp jako symbol przysposobienia zawodowego, miecz jako symbol wyszkolenia sportowego i znicz jako symbol pracy kulturalnej; na zniczu jest umieszczona miniaturowa „menorka" a u podstawy odznaki litera hebrajska „N", początkowa litera hebrajskiego wyrazu „Neder" (ślubowanie).

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania na zakrętce.

Za odznaki członkowskie zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł. 80 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

II. Odznaki w kształcie „menorki", która może być używana na czapce.

III. Chorągwi, której strona prawa jest koloru białego; pośrodku złota „menorka" oparta na literach hebrajskich: „Bejtar"; u góry napis: „Stow. Młodz. Żydowskiej im. Trumpeldora"; u dołu napis hebrajski odpowiadający tekstowi polskiemu. Strona lewa chorągwi jest koloru niebieskiego; w lewym górnym polu jest sześcioramienna złota gwiazda jako emblemat sjonistyczny; wewnątrz gwiazdy widnieją trzy słowa hebrajskie: „Bejtar, Hadar, Tagar" (Bejtar, Piękno, Walka). W prawym dolnym polu mieści się odznaka stowarzyszenia.

Chorągwie poszczególnych oddziałów mogą wykazywać drobne odchylenia dla odróżnienia tych oddziałów.

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach zarządu i członków stowarzyszenia.

IV. Munduru, składającego się: z koszulki koloru brązowego z kieszenią i kołnierzyka z obszyciem błękitnym; krawat czarny (strój dla członków). Koszulka dla członkiń różni się od koszulki dla członków tylko otwartym kołnierzem oraz błękitnym krawatem.

Czarne lub granatowe długie spodnie dla członków, noszone na szerokim pasie oraz czarne lub granatowe szerokie spódnice układane w fałdy dla członkiń.

Czapka koloru brązowego z biało-niebieskim otokiem i niklową „menorką" z czarnym daszkiem i czarnym paskiem lakierowanym.

Guziki mundurowe i odznaki nie mogą być wykonane z białego metalu, z jakiego są wyrabiane guziki mundurowe i wszelkie metalowe odznaki wojskowe. Ponadto na koszulkach nie mogą być umieszczane naramienniki.

(Warszawa, dn. 28 stycznia 1937 r. Nr AP. 3-11).

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

28.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dn. 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Związkowi Pracowników Teletechnicznych Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Wiejska Nr. 13) pozwolenia na ustanowienie i używanie:

I. Odznaki w kształcie stylizowanej tarczy barwy amarantowej i zielonej ze złotym otokiem; na części zielonej tarczy są umieszczone złote inicjały: „Z. P. T.".

W polu amarantowym tarczy widnieją: strzałka elektryczna i dwie linie faliste jako symbole teletechniki.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie Zarząd Główny pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł. 50 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

II. Chorągwi, której strona prawa jest koloru zielonego; pośrodku są umieszczone narzędzia teletechniczne; u góry widnieje napis: „Zrzeszenie Zawodowe Pracowników Technicznych", u dołu zaś: „Telegr. i Telef. Rz. Pol.". Strona lewa chorągwi jest koloru amarantowego; pośrodku widnieje orzeł biały.

Chorągwie poszczególnych okręgów mogą wykazywać drobne odchylenia dla odróżnienia tych okręgów.

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i członków Zrzeszenia.

(Warszawa dn. 28 stycznia 1937 r. Nr. AP. 3-268):

Za MINISTRA

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

29.

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 lutego 1937 r.

w sprawie ogłoszeń wynikających ze stosowania prawa budowlanego.

(Nr. GL. 50—29)

Do

Urzędów Wojewódzkich (z wyj. śląskiego) i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

W art. 25, 30 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) przewidziane jest ogłaszanie w Dziennikach Wojewódzkich o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania (art. 25), o wyłożeniu uchwalonych planów zabudowania (art. 30) i o zatwierdzeniu, względnie uprawomocnieniu się planu zabudowania (art. 35).

Jak wynika z treści poszczególnych Dzienników Wojewódzkich, opisane wyżej ogłoszenia w niektórych „Dziennikach" są zamieszczane w dziale nieurzędowym. Ponieważ wspomniany obowiązek ogłaszania jest wyraźnie przewidziany w przytoczonych przepisach i powoduje pewne skutki proceduralne (przy obliczaniu terminów) w toku postępowania przy sporządzaniu planów zabudowania, przeto ogłoszenia te podpadają pod przepisy § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U .R. P. Nr 72, poz. 648) i dlatego winny być umieszczane w dziale urzędowym bez względu na to, czy pochodzą od władz rządowych, czy samorządowych. — Te ostatnie bowiem zgodnie z pktem 2 cyt. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 VII 1928 r. spełniają w tych przypadkach zadania administracji ogólnej w zakresie ustalonym przez prawo budowlane.

(—) Hausner

DYREKTOR GABINETU MINISTRA

30.

PISMO OKÓLNE

z dnia 6 lutego 1937 r.

o wykonywaniu kar orzeczonych przez władze administracyjne co do żołnierzy, pozostających w czynnej służbie wojskowej.

(Nr AP. 106-5)

Do

P. P. Wojewodów. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. kodeksu wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 537 z 1936 r.) i wobec brzmienia art. 485 § 2 tegoż kodeksu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, by o wykonanie kar orzeczonych przez władze administracyjne co do żołnierzy, pozostających w czynnej służbie wojskowej, — zwracały się władze powołane do zarządzenia wykonania tych kar wyłącznie do właściwego wojskowego prokuratora okręgowego.

Równocześnie uchyla się pismo okólne z dnia 9 maja 1936 r. Nr AP. 106/192 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 13, poz. 83).

(—) Kawecki

PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 29 stycznia Nr 6 Rok 1937

Poz. 46. Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o zaopatrzeniu kandydatów na szeregowych Policji Państwowej.

Art. 1. (1) Kandydaci na szeregowych, odbywających służbę przygotowawczą w Policji Państwowej w charakterze pracowników kontraktowych na podstawie art. 138a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27), w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 226), — nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie przepisów o ubezpieczeniach społecznych.

(2) Kandydaci, wymienieni w ust. (1), ich żony i dzieci mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, odszkodowań i pomocy lekarskiej, przewidzianych w obowiązujących przepisach dla szeregowych Policji Państwowej na warunkach dla nich ustanowionych.

(3) Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowań, przewidzianych w ust. (2), stanowi uposażenie służbowe, którego wysokość dla celów wymiaru określa się na 90 zł miesięcznie.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Opieki Społecznej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 kwietnia 1936 r.

Poz. 47. Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 472) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 po ust. 3 dodaje się nowy ustęp następującej treści:

„(4) Zezwolenia mogą być cofnięte przed upływem czasu, na jaki zostały wydane, jeżeli władza uzna, że dalsze zatrudnienie pracowników cudzoziemskich może przynieść szkodę interesom Państwa, a w szczególności jego interesom gospodarczym i społecznym.",

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„(1) Decyzje, przewidziane w art. 4, wydaje wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce zatrudnienia pracownika cudzoziemskiego.

(2) Odwołania od decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej rozstrzyga Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(3) Decyzje nie będą wymieniać nazwisk pracowników cudzoziemskich.".

3) w art. 8 skreśla się w ust. 1 punkt 3 oraz ustęp 2,

4) po art. 8 dodaje się jako art. 8a przepis następujący:

„Art. 8a. (1) Pracownikom cudzoziemskim, którzy przynajmniej od dnia 1 stycznia 1922 r. przebywają stale na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, wydawane będą przez powiatową władzę administracji ogólnej specjalne zaświadczenia, uprawniające do wykonywania zatrudnienia przez czas określony w zaświadczeniu.

(2) Zaświadczenia te wydawane będą, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, na podstawie swobodnego uznania władzy.

(3) Zaświadczenia powyższe wydawane będą na tych samych zasadach dzieciom pracowników cudzoziemskich, o których mowa w ust. (1), chociażby urodziły się po 1 stycznia 1922 r., o ile przebywają stale na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(4) Zaświadczenia, o których mowa w artykule niniejszym, tudzież podania o te zaświadczenia są wolne od opłat stemplowych.

(5) Przy zatrudnianiu pracowników cudzoziemskich, posiadających zaświadczenia specjalne, pracodawcy zwolnieni są od wyjednywania zezwoleń, przewidzianych w art. 4, są natomiast obowiązani do zawiadamiania władzy o zatrudnieniu i zaprzestaniu pracy przez takich pracowników (art. 6 i 7), tudzież do udzielania informacji, o których mowa w ustępie ostatnim artykułu 4".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 472) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz innymi interesowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Poz. 48. Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych.

Poz. 49. Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o zamianie niektórych nieruchomości państwowych.

Poz. 50. Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o przenoszeniu książek hipotecznych.

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia o komisjach klasyfikacyjno-szacunkowych przewidzianych w ustawie o wykonaniu reformy rolnej.

Poz. 52. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 r. o wypuszczeniu 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i o warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Poz. 53. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 stycznia 1937 r. o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1937 r.

Poz. 54. Oświadczenie rządowe z dnia 4 grudnia 1936 r. w sprawie rozciągnięcia na Wschodnie Indie Holenderskie, Surinam i Curaçao oraz na Minchât Sabry Markaz Quesna porozumienia z dnia 19 czerwca 1934 r. o statystyce przyczyn zgonów.

Poz. 55. Oświadczenie rządowe z dnia 10 grudnia 1936 r. w sprawie przystąpienia Austrii do konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Poz. 56. Oświadczenie rządowe z dnia 17 grudnia 1936 r. w sprawie złożenia przez Stany Zjednoczone Ameryki dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 31 maja 1929 r. o bezpieczeństwie życia na morzu.

z 3 lutego Nr 7 Rok 1937

Poz. 57. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 stycznia 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu dodatkowego podpisanego w Brukseli dnia 7 stycznia 1937 r. do układu dodatkowego z dnia 2 marca 1936 r. do traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unią Ekonomiczną Belgijsko-Luksemburską z dnia 30 grudnia 1922 r.

Poz. 58. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 14 ust. (3) i art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowi drogowemu do państwowego podatku od olejów mineralnych, określonemu w art. 14 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) podlegają:

1) produkty otrzymane z gazu ziemnego i ropy naftowej (oleju ziemnego) o ciężarze właściwym do 0,790 przy + 15°C — w wysokości 10,86 groszy od 1 kg;

2) produkty ropy naftowej (oleju ziemnego) o ciężarze właściwym od 0,865 do 0,880 przy + 15°C w wysokości 4 groszy od 1 kg.

§ 2. (1) Opłacie określonej w art. 15 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) podlegają: spirytus etylowy (bezwodny, surowy i inny), przeznaczony do napędu pojazdów mechanicznych, benzo i syntetyczny spirytus metylowy (metanol) — w wysokości 12 groszy od 1 kg.

(2) Zwolniony jest od opłaty spirytus etylowy skażony, przeznaczony do poruszania silników w rolnictwie, oraz benzol, przeznaczony dla celów wojskowych (materiały wybuchowe), i benzol, przeznaczony do przerobu na półprodukty organiczne.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Komunikacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1933 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 380) i z dnia 25 lipca 1936 r. o obniżeniu dodatku drogowego do państwowego podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 428).

Poz. 59. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 stycznia 1937 r. w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1936/37 r.

Poz. 60. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1937 r. o zawieszeniu obowiązku przedsiębiorców detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych przyjmowania od konsumentów zwrotnych butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Poz. 61. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1937 r. o sprostowaniu błędu w załączniku do rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Zagranicznych o statucie Polskiego Instytutu Rozrachunkowego.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 26 stycznia Nr 20 Rok 1937

Poz. 31. Ogłoszenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 stycznia 1937 r. o powołaniu ławników i ich zastępców do Sądu Pracy w Warszawie oraz Sądu Okręgowego w Warszawie.

z 27 stycznia Nr 21 Rok 1937

Poz. 32. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 stycznia 1937 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województwa krakowskiego, na rok służbowy 1937/1938.

Poz. 33. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

z 28 stycznia Nr 22 Rok 1937

Poz. 34. Ogłoszenie Generalnego Komisarza Wyborczego z dnia 23 stycznia 1937 o przyznaniu wakujących mandatów do Senatu.

Poz. 35. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego.

z 29 stycznia Nr 23 Rok 1937

Poz. 36. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1936 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń eksportowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, upoważniających do otrzymywania kwitów wywozowych przy wywozie lnu, oraz o wykazie izb przemysłowo-handlowych, za których pośrednictwem będą wydawane te zaświadczenia.

z 30 stycznia Nr 24 Rok 1937

Poz. 37. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 38. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 21 stycznia 1937 r. L. D. IV. 32019/3/36 w sprawie zmiany wzorów zaświadczeń wywozowych, wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

z 1 lutego Nr 25 Rok 1937

Poz. 39. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 stycznia 1937 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy dla robotników rolnych na obszarze województw wileńskiego i nowogródzkiego na rok służbowy 1937/38.

z 3 lutego Nr 26 Rok 1937

Poz. 40. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 stycznia 1937 r. w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanię 1936/37.

z 4 lutego Nr 27 Rok 1937

Poz. 41. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 stycznia 1937 r. (Nr IV. N-13591/36) o powołaniu oddziałów Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 listopada 1936 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o Państwowej Radzie Ochrony Przyrody (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 660) zarządzam, co następuje:

§ 1. Powołuję następujące oddziały Państwowej Rady Ochrony Przyrody:

Oddział krakowski, obejmujący obszar województw krakowskiego, kieleckiego i śląskiego z siedzibą w Krakowie;

Oddział lwowski, obejmujący obszar województw lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i wołyńskiego z siedzibą we Lwowie;

Oddział poznański, obejmujący obszar województw poznańskiego i pomorskiego z siedzibą w Poznaniu;

Oddział warszawski, obejmujący m. st. Warszawę i obszar województw warszawskiego, łódzkiego, białostockiego, lubelskiego i poleskiego z siedzibą w Warszawie.

Oddział wileński, obejmujący obszar województw wileńskiego i nowogródzkiego z siedzibą w Wilnie.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r.

Poz. 42. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 stycznia 1937 r. o ustaleniu ilości spirytusu, jaką Państwowy Monopol Spirytusowy zakupi w ciągu kampanii 1937/38 na cele konsumcyjne (kontyngent zakupu).

z 5 lutego Nr 28 Rok 1937

Poz. 43. Obwieszczenie Przewodniczącego Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych Rosyjskich Kas Emerytalnych o likwidacji b. kas.

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Gazeta Administracji".

Ukazały się Nr Nr 1 i 2, dwutygodnika „Gazeta Administracji".

Nr 1 zawiera poza orzecznictwem Sądu Najwyższego (m. in. w sprawie biur pisania po-

dań), i N. T. A. (warunki, którym odpowiadać winny zakłady przemysłowe poszczególnych kategoryj) oraz kroniką i bibliografią następujące artykuły: Wł. Czapiński. Zrzeszenia, zbliżone do instytucji stowarzyszeń; S. Mravincsics: Rozbudowa sądownictwa administracyjnego; St. Kępkowska: W sprawie instrukcji dla bibliotek ministerjalnych.

Nr 2. Przemówienie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych gen. dr. Składkowskiego, wygłoszone na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu dnia 13 stycznia 1937 r.; Referat posła dr. Z. Strońskiego, wygłoszony na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu w dniu 13 stycznia 1937 r. podczas rozpatrywania preliminarza budżetowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; Wł. Czapiński: Zrzeszenia zbliżone do instytucji stowarzyszeń (ciąg dalszy); E. Tymiński: Normalizacja i racjonalizacja druków oraz centralizacja zamówień: pozatem—orzecznictwo Sądu Najwyższego, N. T. A. oraz kronika i bibliografia.

UWAGA. Prenumerata roczna „Gazety Administracji" została obniżona z 36 zł. do 24 zł. (kwartalnie zł. 6).

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.